

УГОДА

між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Таджикистан про заохочення і взаємний захист інвестицій

Кабінет Міністрів України і Уряд Республіки Таджикистан іменовані надалі "Договірні Сторони".

бажаючи створити сприятливі умови для розширення економічного співробітництва між Договірними Сторонами.

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для взаємних інвестицій.

визнаючи, що залучення і взаємний захист інвестицій буде сприяти зміцненню підприємницької діяльності і значному збільшенню внеску в справу розвитку економічних відносин між Договірними Сторонами.

домовилися про нижченаведене:

Стаття 1 Визначення

Для цілей цієї Угоди наступні терміни означають:

1. Термін «інвестиція» охоплює усі види майнових і інтелектуальних цінностей, вкладених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до її національного законодавства, і буде включати, зокрема, але не винятково:

а) рухоме і нерухоме майно (будинки, спорудження, устаткування й інші матеріальні цінності) і пов'язані з ними майнові права, такі як іпотека, право застави, забезпечення по позики й інші;

б) грошові кошти, акції, внески й інші цінні папери;

в) грошові вимоги і права на вимогу виконання договірних зобов'язань;

г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, винаходи, патенти, промислові проекти й зразки, торгівельні знаки, фірмові найменування, зазначення походження, технологія, "ноу-хау" і інші;

д) права на здійснення господарської діяльності включаючи право на концесію, що виражається в розвідці, розробці, видобутку або експлуатації природних ресурсів, інших об'єктів експлуатації, отримані за законом або договором.

2. Термін "інвестор Договірної Сторони" означає:

а) будь-яка фізична особа, що є громадянином держави Договірної Сторони і правоздатна відповідно до її законодавства здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони:

б) будь-яка юридична особа, заснована відповідно до чинного законодавства однієї з Договірних Сторін, розташована на її території, і правоздатна згідно з її законодавством здійснювати інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "доходи" буде означати суми, одержувані в результаті інвестицій, зокрема: прибуток, дивіденди, відсотки, авторські гонорари, плату за ліцензії, патенти, комісійні й інші винагороди.

4. Термін "територія" означає площі, охоплені сухопутними і водними кордонами, а також територію моря, морське дно, його надра, що знаходяться за територіальними водами - виключна (морська) економічна зона, над якими Договірна Сторона здійснює свої суверенні права і юрисдикцію відповідно до своїх законів, правил і міжнародного права.

5. Законодавство стосовно будь-якої Договірної Сторони означає законодавство держави відповідної Договірної Сторони.

6. Реквізиція — означає відчуження владою однієї Договірної Сторони частини або всіх інвестицій інвестора іншої Договірної Сторони в державних чи суспільних інтересах для здійснення рятувальних робіт у випадку стихійного лиха, аварії, епідемії, епізоотії. Реквізиція може бути здійснена відповідно до законодавства Договірних Сторін на основі рішень уповноважених органів Договірної Сторони.

Стаття 2

Заохочення і захист інвестицій

1. Кожна з Договірних Сторін буде заохочувати інвесторів іншої Договірної Сторони в здійсненні інвестицій на своїй території і допускати такі інвестиції відповідно до свого законодавства.

2. Кожна з Договірних Сторін гарантує у відповідності зі своїм законодавством повний і безумовний правовий захист інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони відповідно до цієї Угоди.

Те ж саме відноситься без шкоди положенням пункту 1 цієї Статті і до всіх доходів, одержуваним у випадку реінвестицій таких доходів. Розширення, зміна або трансформація інвестицій, здійснених в рамках закону, не будуть впливати на їхній характер як інвестицій.

Стаття 3

Національний режим інвестицій

1. Кожна з Договірних Сторін забезпечує на своїй території інвестиціям, здійсненим інвесторами іншої Договірної Сторони, і діяльності в зв'язку з інвестиціями режим не менш сприятливий, чим режим, що надається власним чи інвесторам третьої держави, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру, що могли б перешкоджати керуванню і розпорядженню інвестиціями.

2. Кожна з Договірних Сторін залишає за собою право визначати галузі і сфери діяльності, у яких виключається чи обмежується діяльність іноземних інвесторів.

3. Режим найбільшого сприяння, який надається відповідно до пункту 1 цієї Статті, не буде поширюватися на переваги, які Договірна Сторона надає чи надасть у майбутньому:

а) у зв'язку з участю в зоні вільної торгівлі, митному чи економічному союзі, монетарному союзі чи міжнародній угоді, що встановлює подібні об'єднання, чи інших формах регіонального співробітництва, учасником яких будь-яка Договірна Сторона є чи може стати:

б) на підставі угоди про запобігання подвійного оподаткування чи інших домовленостей з питань оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за шкоду

1. Інвесторам однієї Договірної Сторони, що здійснюють інвестиції на території іншої Договірної Сторони та потерпіли збитки внаслідок війни, збройного конфлікту, надзвичайного національного стану, державного перевороту, заколоту чи іншої подібної події на території іншої Договірної Сторони, буде надаватися останньою Договірною Стороною режим, стосовно реституції, відшкодування, компенсації або іншого рішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає інвесторам будь-якій третій країні.

Виплати на зазначених підставах будуть здійснюватися без затримки і вільно переводитися.

2. Не перешкоджаючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї з Договірних Сторін, які під час подій, згаданих у цьому пункті, несуть збитки на території іншої Договірної Сторони внаслідок:

а) реквізиції їхньої власності силами чи владою іншої Договірної Сторони, чи

б) руйнування їхньої власності силами чи владою іншої Договірної Сторони, що було викликано невійськовими діями або вимагалось необхідною ситуацією.

в) матеріального і морального збитку в результаті діяльності чи бездіяльності або неналежного виконання державними органами, посадовими особами, передбачених законодавством обов'язків стосовно іноземного інвестора, підприємству з іноземними інвестиціями, відповідно до законодавства Договірної Сторони

буде надана необхідна реституція чи адекватна компенсація.

Виплати по зазначених підставах будуть здійснюватися без затримки і вільно переводитися.

Стаття 5 **Експропріація**

1. Інвестиції інвесторів однієї з Договірних Сторін, що здійснюються на території іншої Договірної Сторони, не будуть експропрійовані, націоналізовані, чи піддані мірам, рівним, наслідкам експропріації (далі іменуються - експропріація), але за винятком випадків, коли такі міри приймаються в суспільних інтересах у встановленому законодавством порядку, не є дискримінаційними і супроводжуються виплатою негайної, адекватної й ефективної компенсації.

2. Сума компенсації визначається на момент експропріації інвестиції або коли про експропріацію чи її загрозу стало офіційно відомо залежно від того, що відбулося раніше, обчислюється на підставі поточних ринкових цін та/чи обґрунтованої оцінки, підтвердженої аудитором чи аудиторською фірмою, виплачується без необґрунтованої затримки і вільно переводиться з території однієї Договірної Сторони на територію іншої Договірної Сторони у валюті, у якій була здійснена інвестиція, або в будь-якій іншій прийнятній для інвестора валюті, з нарахуванням відсотків за ставкою LIBOR на суму компенсації з моменту виникнення права на таку компенсацію до моменту її виплати.

Стаття 6

Перекази

1. Кожна Договірна Сторона гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони, після виконання ними усіх фінансових зобов'язань, відповідно до чинного законодавства про податки, збори (обов'язкові платежі) кожної з Договірних Сторін, безперешкодний переказ за кордон платежів у валюті інвестування чи в будь-якій іншій валюті, прийнятної для інвестора, у зв'язку з інвестиціями, і зокрема:

- а) сум первинних інвестицій і додаткових сум для підтримки і збільшення інвестицій;
- б) доходів;
- в) сум, отриманих інвестором у зв'язку з приватною чи повною реалізацією (ліквідацією або продажем) інвестицій;
- г) сум від повернення позик на підставі інвестицій;
- д) компенсації сум, зазначених у Статтях 4 і 5 цієї Угоди.

2. Переказ платежів буде здійснюватися без затримки в конвертованій валюті за офіційним курсом валют, установленому на дату переказ відповідно до законодавства про валютне регулювання тієї Договірної Сторони, на території якої інвестиції здійснені.

Стаття 7

Суброгація

Договірна Сторона чи уповноважений нею орган, що здійснить платіж інвестору на підставі гарантії від некомерційних ризиків у зв'язку з його інвестиціями на території іншої Договірної Сторони, зможуть здійснювати в порядку суброгації права інвестора в тому ж обсязі, що і сам інвестор. Такі права будуть здійснюватися відповідно до законодавства останньої Договірної Сторони.

1. Якщо одна Договірна Сторона чи її уповноважений орган здійснює виплату своїм інвесторам відповідно до гарантії, що була надана в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, така інша Договірна Сторона визнає:

а) передачу згідно з законом чи відповідно до правової трансакції будь-яких прав чи вимог інвестора першій Договірній Стороні чи уповноваженим нею органом. і

б) перша Договірна Сторона чи уповноважений нею орган отримали право в результаті суброгації здійснювати право чи реалізовувати вимоги інвестора і приймати на себе зобов'язання, що відносяться до інвестицій.

2. Суброговані права чи вимоги інвестора не будуть перевищувати первинних прав чи вимог інвестора.

3. Суброговані права і зобов'язання застрахованого інвестора відносяться також і до переказу платежів, здійснюваних відповідно до Статті 6 цієї Угоди.

Стаття 8 **Врегулювання спорів між Договірними** **Сторонами**

1. Споры між Договірними Сторонами щодо тлумачення і застосування цієї Угоди будуть вирішуватися шляхом переговорів між Договірними Сторонами.

2. Якщо в такий спосіб спір між Договірними Сторонами не може бути врегульований протягом 6 (шести) місяців з моменту письмового повідомлення про виникнення спору, то за вимогою будь-якої з Договірних Сторін він буде переданий на розгляд до Арбітражного Суду.

3. Арбітражний Суд, згаданий у пункті 2 цієї Статті, буде створюватися на ad hoc основі для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання письмового звернення про арбітраж кожна Договірна Сторона призначить по одному члену цього суду. Протягом двох місяців обидва члени за взаємною домовленістю оберуть третього арбітра - громадянина третьої держави, який після схвалення Договірними Сторонами буде призначений Головою Суду.

4. Якщо протягом строків, визначених у пункті 3 цієї Статті, призначення не будуть зроблені, кожна Договірна Сторона зможе при відсутності іншої домовленості, запросити Голову Міжнародного Суду ООН (International Court of Justice) зробити необхідні призначення. Якщо Голова є громадянином однієї з Договірних Сторін, чи якщо інші причини перешкоджають йому виконувати зазначену функцію, призначення повинен зробити Заступник Голови. Якщо з'ясується, що Заступник Голови також є громадянином однієї з Договірних Сторін, або що він не може виконати зазначену функцію, необхідні призначення зобов'язаний зробити член Міжнародного Суду ООН, наступний за старшенством та такий, що не є громадянином будь-якої з Договірних Сторін.

5. Арбітражний Суд буде ухвалювати свої рішення на підставі положень цієї Угоди, а також на підставі загально визнаних норм міжнародного права. Арбітражний Суд буде ухвалювати свої рішення більшістю голосів. Його рішення мають остаточний характер і є обов'язковими для обох Договірних Сторін. Арбітражний Суд встановлює свою власну процедуру.

6. Кожна з Договірних Сторін буде нести витрати щодо своїх членів суду і свого представництва в арбітражному процесі. Витрати щодо Голови й інші витрати будуть нести в рівних частинах обидві Договірні Сторони.

Разом з цим, Суд своїм рішенням може визначити інший розподіл витрат.

Стаття 9 **Рішення спорів між Договірною Стороною і** **інвестором іншої Договірної Сторони**

1. Спори між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони у зв'язку з інвестиціями, здійсненими інвесторами першої Договірної Сторони, будуть вирішуватися, наскільки це можливо, шляхом переговорів.

2. Якщо спори, зазначені в пункті 1 цієї Статті, не можуть бути вирішені шляхом переговорів протягом шести місяців, обидві сторони спору можуть передати спір на вирішення до компетентного Суду Договірної Сторони, що є стороною спору.

3. Замість застосування рішення пункту 2 цієї Статті інвестор кожної Договірної Сторони може направляти спір на арбітражне рішення:

а) ad hoc Арбітражного Суду відповідно до Арбітражних Правил Комісії ООН з права міжнародної торгівлі (ЮНСИТРАЛ);

б) до Міжнародного центру з вирішення інвестиційних спорів, створений відповідно до Конвенції про рішення інвестиційних спорів між державами та іншими особами, яка відкрита для підписання в м. Вашингтоні, Округ Колумбія, 18 березня 1965 року (Конвенція ICSID), у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали учасниками цієї Конвенції.

4. Рішення Арбітражного Суду буде остаточним і обов'язковим для обох сторін у спорі: воно буде виконуватися відповідно до законів та правил Договірних Сторін.

Стаття 10 **Застосування інших правил**

Якщо положення законодавства кожної з Договірних Сторін або зобов'язання відповідно до міжнародного права, що існують на даний момент чи встановлені в майбутньому між Договірними Сторонами в доповнення до цієї Угоди, містять правила, як загальні, так і специфічні, що дають право інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони на режим більш сприятливий ніж передбачений цією Угодою, такі правила будуть превалювати над цією Угодою в тій мірі, у якій вони більш сприятливі.

Стаття 11 **Відносини між Договірними Сторонами**

Представники Договірних Сторін проводять консультації у випадку необхідності, у зв'язку з питаннями, що стосуються цієї Угоди. Консультації будуть проводитися за пропозицією однієї з Договірних Сторін, в час і в місці, погоджених по дипломатичних каналах.

Стаття 12 **Застосування Угоди**

Ця Угода буде застосовуватися до всіх інвестицій, здійснених інвесторами однієї з Договірних Сторін на території іншої Договірної Сторони після набуття цією Угодою чинності.

До цієї Угоди можуть бути внесені зміни і доповнення за взаємною згодою Договірних Сторін, що оформляються відповідними протоколами і є невід'ємною частиною цієї Угоди після того, як кожна Договірна Сторона письмово повідомить іншу Договірну Сторону про виконання всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття такими змінами та доповненнями чинності.

Договірні Сторони, при необхідності, можуть створити спільну комісію для розробки визначених заходів щодо подальшої реалізації цієї Угоди і підготовки рекомендацій із взаємодії.

Стаття 13 **Набуття чинності, термін і припинення дії**

1. Кожна Договірна Сторона повідомить іншу Договірну Сторону в письмовому вигляді по дипломатичних каналах про виконання нею відповідних внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття цією Угодою чинності. Угода набуває чинності з дня останнього письмового повідомлення.

2. Ця Угода укладається строком на десять років і буде автоматично продовжуватися на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна з Договірних Сторін письмово не повідомить іншу Договірну Сторону за дванадцять місяців до завершення відповідного строку про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Стосовно строку інвестицій, здійснених до дати припинення дії цією Угоди, положення Статей 1-12 будуть залишатися чинними протягом подальших десяти років з дня припинення дії цієї Угоди.

Вчинено в м. Києві " 0 " липня 2001 року в двох примірниках, кожний українською, таджицькою і російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу. У випадку різного тлумачення тексту цієї Угоди, Договірні Сторони будуть звертатися до тексту, викладеному російською мовою.

**За Кабінет Міністрів
України**

**За Уряд Таджикиської
Республіки**

